

НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВЕЋУ
ФАКУЛТЕТА БЕЗБЕДНОСТИ
УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

Одлуком Наставно – научног већа Факултета безбедности број 456/15 од 05.07.2016. године именована је Комисија за оцену докторске дисертације кандидата **мр Зорана Мисића** под насловом: **”Безбедносни менаџмент јавних окупљања“**, у следећем саставу:

- 1) др Зоран Драгишић, редовни професор, председник
- 2) др Зоран Кековић, редовни професор, члан
- 3) др Љубомир Стајић, редовни професор, члан

Комисија је темељно прегледала и проучила наведену докторску дисертацију и на основу изнетог мишљења чланова Комисије Наставно – научног већа подноси следећи:

РЕФЕРАТ

О ЗАВРШЕНОЈ ДОКТОРСКОЈ ДИСЕРТАЦИЈИ

1. ОСНОВНИ ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ И ДИСЕРТАЦИЈИ

Кандидат је, уз пријаву докторске дисертације, приложио биографију, уверење о стеченом академском звању магистра наука безбедности и нацрт пројекта докторске дисертације са начелном структуром рада и пописом полазне литературе.

Кандидат је, сходно постављеном нацрту пројекта истраживања, одредио проблем и предмет свог рада, поставио хипотезе и циљеве истраживања, изложио начин самог истраживања и указао на његову научну и друштвену оправданост.

Кандидат Зоран Мисић, рођен је 02.09.1962. године у Београду, где је завршио основну школу. Након завршетка Средње школе унутрашњих послова у Сремској Каменици, засновао је радни однос у Министарству унутрашњих послова Републике Србије. Дипломирао је на Војној академији у Београду 1986. године. Након завршених магистарских студија на Факултету безбедности Универзитета у Београду, 2010. године је одбранио магистарску тезу "Насиље и недолично понашање навијача као фактор угрожавања безбедности". Од 2016. године је директор Сектора обезбеђења у приватној компанији.

Током академског и професионалног рада, кандидат се перманентно стручно и научно усавршавао, похађао више стручних курсева и семинара. Кандидат је до сада објавио следеће научно-истраживачке радове:

- Мисић, З., Кешетовић, Ж. (2012). Хулигани у Србији у троуглу спорта, политике и криминала, *Безбедност*, Год LIV, број 1, Београд, стр. 102-115.

- Мисић, З., Мандић, Г. (2014). Проблеми појмовног одређења насиља и недоличног понашања навијача. *Годишњак Факултета безбедности*, стр. 177-195.

- Мисић, З., Мандић, Г., Путник, Н. (2017). Насиље и недолично понашање навијача и безбедност спортских окупљања у Републици Србији. *Зборник радова са 4. Међународне конференције "Менаџмент безбедности спортских такмичења"* Београд: Факултет за спорт Универзитета „Унион – Никола Тесла“, стр. 65-72.

Научна и стручна оријентација кандидата Зорана Мисића је везана за проучавање различитих тема из области друштвено-хуманистичких наука, пре свега везаних за студије безбедности. Његови радови се одликују како теоријско-методолошком утемељеношћу тако и оригиналним приступом у разматрању сложених безбедносних феномена.

Докторска дисертација кандидата мр Зорана Мисића под насловом: "Безбедносни менаџмент јавних окупљања" написана је на укупно 281 страни

основног текста. У попису коришћене литературе наведено је укупно 220 библиографских јединица и то 150 књига, монографија, уџбеника, зборника радова, научних чланка и прилога, 23 докумената (законска прописа, споразума, повеље, резолуције, декларације, стратегије) међународних организација и државних институција и невладиних организација Републике Србије и других земаља, као и 97 извора са Интернета. Поред поменутих библиографских јединица цитираних у раду, представљени су подаци и пружена додатна појашњења у оквиру 146 фуснота. Дисертација садржи 5 табела, 8 шематских приказа, 2 слике и 3 графикона.

Докторска дисертација садржи шест међусобно повезаних основних поглавља: *Увод и теоријско-методолошки оквир истраживања* (стр. 9-32), *Појмовни, теоријски и историјски аспекти јавних окупљања* (стр. 32-114), *Класификација јавних окупљања* (стр. 114-164), *Проблеми организације јавних окупљања, потенцијални облици и носиоци угрожавања безбедности* (стр. 164-200), *Безбедносни менаџмент јавних окупљања* (стр. 201-272), *Закључна разматрања* (стр. 272-281) и *Литература, Биографија и Изјаве* (стр. 282-303).

2. ПРЕДМЕТ И ЦИЉ ДОКТОРСKE ДИСЕРТАЦИЈЕ

Кандидат мр Зоран Мисић приликом дефинисања предмета истраживања примећује да поједини аутори (Pauchant, Mitroff, 1992), и поред тога што номинално употребљавају само појам кризног менаџмента, под овим појмом подразумевају повезаност безбедносног и кризног менаџмента.

Кандидат Мисић на трагу изнетог становишта констатује да безбедносни менаџмент обухвата не само проактивни, већ и реактивни кризни менаџмент. Њихова веза се огледа у фазама „детекције сигнала“ (енг. Signal Detection) и „припреме“ (енг. Preparation), које су садржане у свим функцијама безбедносног менаџмента као више категорије: планирања, организовања, координације, вођења и контроле. Проактивни модел кризног менаџмента (који су у својим радовима приказали Crandall, Parnell & Spillan) такође представља безбедносни менаџмент у фазама планирања и организовања, што се може схватити, посматрати и испитивати и као њихова

међусобна условљеност, истиче кандидат. Известан недостатак безбедносног менаџмента огледа се у делу одговора на кризну ситуацију, задржавања/ограничења штете и опоравка након кризне ситуације, што ефикасно допуњују фазе реактивног кризног менаџмента.

Због специфичности јавних окупљања, као и наведених приступа проблему истраживања, кандидат себи ставља у задатак истраживање односа безбедносног и кризног менаџмента у систему обезбеђења јавних окупљања. Кандидат истиче да у наукама безбедности, однос безбедносног и кризног менаџмента у функцији јавних окупљања, није до сада довољно проучаван, а посебно не са аспекта њихове међусобне интерактивне везе. При томе су функције безбедносног менаџмента анализирани као предуслов функционисања кризног менаџмента, у фазама проактивног кризног менаџмента, а кризни менаџмент који би се евентуално активирао у случају настанка кризне ситуације, у фазама реактивног кризног менаџмента.

Кандидат мр Зоран Мисић сматра да своју функционалност кроз интерактивну везу безбедносног и кризног менаџмента систем обезбеђења јавних окупљања може да оствари само интегрисаним мултиагенцијским приступом. Под интегрисаним мултиагенцијским приступом подразумева се заједничко планско и координирано деловање свих учесника у организацији окупљања и систему обезбеђења јавног окупљања, кроз примену проактивних, а у случају инцидената или кризне ситуације и реактивних мера.

Имајући у виду да су у домаћој научној литератури безбедносни и кризни менаџмент јавних окупљања недовољно обрађивани, научни циљ овог истраживања усмерен је на сагледавање и дескрипцију појавних облика и начина угрожавања безбедности јавних окупљања, покушај да се употпуне теоријска сазнања и укаже на интерактивну везу безбедносног и кризног менаџмента, као и важност њихове комплементарне заступљености у планирању, организовању, координацији и управљању системом обезбеђења јавних окупљања.

Основни циљ докторске дисертације је научна дескрипција јавних окупљања, сагледавање законске регулативе у овој области, као и извора, облика и носилаца угрожавања, те улога безбедносног и кризног менаџмента у функцији организовања обезбеђења јавних окупљања.

Циљ истраживања, осим наведеног, јесте и покушај научног објашњења, систематизације и класификације феномена јавних окупљања. Постављени циљеви подразумевају испитивање међузависности широког дијапазона узрока, повода и циљева јавних окупљања и њихове узрочно-последичне везе са безбедносним ризицима и претњама. Исходиште спроведеног истраживања је за циљ имало и систематизовање постојећих и стицање нових сазнања која се могу применити у унапређењу обезбеђења јавних окупљања.

Сагледавање и дискусија о интерактивној вези безбедносног и кризног менаџмента, представљао је и апликативни циљ спроведеног истраживања. Он се огледа у иницирању преиспитивања могућности примене предложеног система обезбеђења и његове евентуалне функционалне провере у пракси.

На основу образложеног предмета и циља ове дисертације Комисија сматра да се кандидат мр Зоран Мисић у истраживању бавио оригиналном темом која је значајна за развој студија безбедности, унапређење постојећих теоријских оквира, њихову примену и обогаћивање постојећег фонда научног знања на нивоу националне безбедности.

3. ОСНОВНЕ ХИПОТЕЗЕ ОД КОЈИХ СЕ ПОЛАЗИЛО У ИСТРАЖИВАЊУ

Имајући у виду да су предмет и циљеви докторске дисертације кандидата мр Зорана Мисића доминантно теоријског карактера, општа хипотеза у истраживању је да су јавна окупљања историјска константа људске цивилизације, и да имају своје друштвене, политичке и психолошке димензије. Врсте јавних окупљања и однос друштва и државе према овом феномену мењали су се током историје у зависности од друштвених околности, али и од узрока, повода и циљева јавних окупљања. У организацији одржавања јавних окупљања и систему обезбеђења јавних окупљања

учествује више различитих државних и недржавних субјеката. Потенцијални носиоци и облици угрожавања безбедности јавних окупљања су разноврсни и међусобно условљени.

Прва посебна хипотеза гласи: друштвено економски развијене и политички стабилне државе поред успостављеног одговарајућег нормативно-правног оквира имају и прилично уређене системе организације и обезбеђења јавних окупљања, док у Републици Србији још увек нису у довољној мери успостављени и институционализовани ефикасни механизми омогућавања одржавања окупљања и систем њиховог обезбеђења.

Прва појединачна хипотеза одређена је на следећи начин: у Републици Србији нормативно-правни оквир у области јавних окупљања није у потпуности усаглашен са међународним документима и демократским стандардима.

Друга појединачна хипотеза гласи: неадекватно планирање, организовање, координација и управљање системом обезбеђења јавног окупљања, може да има директне или индиректне последице по безбедност појединца, групе окупљених, а у неким случајевима и на друштвену заједницу.

Друга посебна хипотеза гласи: у савременим условима досадашњи начин организовања и управљања системом обезбеђења јавних окупљања захтева преиспитивање и проналажење ефикаснијег модела организације и система обезбеђења са прецизније одређеним надлежностима и одговорностима појединих субјеката.

Трећа посебна хипотеза одређена је на следећи начин: у организацији окупљања и систему обезбеђења јавних окупљања, поред безбедносног менаџмента, значајно је место и улога кризног менаџмента, с обзиром на то да безбедносни менаџмент не може у потпуности и ефикасно да одговори у случајевима потенцијалне кризне ситуације.

Прва појединачна хипотеза гласи: неадекватно спроведен безбедносни менаџмент јавних окупљања утиче на увећање ризика или могућност настајања кризних ситуација и активирања кризног менаџмента са циљем умањења или ублажавања последица кризних ситуација.

У закључним разматрањима дисертације, кандидат је посебну пажњу посветио објашњењу резултата истраживања, те је констатовао да су све хипотезе од којих се пошло у истраживању (општа, посебне и појединачне) потврђене, са чиме је сагласна и ова комисија.

Природа и комплексност предмета истраживања определили су приступ ка мултиметодском, највећим делом квалитативном истраживању, које је укључивало примену разноврсних метода за прикупљање, организацију и интерпретацију података из различитих извора.

У спроведеном истраживању коришћена је метода секундарне анализе посредних извора података, која подразумева коришћење већ постојећих скупова података (документи из различитих институционалних извора, статистички извештаји, доступни подаци полицијских и безбедносних служби, документи из приватних архива, подаци са интернета, базе података из других истраживања), њихово ново тумачење, извођење налаза или примену било каквих аналитичких процедура које претходно нису коришћене.

Овај методолошки поступак је укључивао проналажење и сређивање извора, њихову критичку анализу и синтезу чињеница и теоријских оцена које се односе на предмет истраживања. Тежиште анализе садржаја је било усмерено ка квалитативној анализи, док је квантитативна заступљеност садржаја третирана као споредна. Сређивањем, обрадом и анализом прикупљених података створени су услови за верификацију хипотеза логичким доказом.

У спроведеном истраживању коришћени су индивидуални експертски интервју неструктурисаног типа као техника за прикупљање података и добијање вредносних

судова и мишљења о организовању јавних окупљања, значају места и улоге безбедносног и кризног менаџмента у функцији јавних окупљања, улози руководиоца система обезбеђења јавног окупљања, доношења одлука у кризним ситуацијама, као и сагледавање постојећих проблема безбедносног менаџмента у функцији јавних окупљања. Интервјуом су обухваћени организатори окупљања, менаџери обезбеђења и руководиоци полиције. Примена интервјуа у овом истраживању била је оправдана и због добијања квалитативних података из релативно малих узорака, обзиром на ограничени број компетентних познавалаца ове материје.

У истраживању су коришћени и методи компаративне анализе истих типова података у два или више ентитета, као и триангулације (комплементарна примена различитих истраживачких приступа или њихових посебних елемената у истраживању једног проблема).

Компаративна метода примењивана је ради утврђивања сличности и разлика концепта безбедносног и кризног менаџмента, различитих система обезбеђења, као и могућности њихове примене на организацију јавних окупљања и сагледавање елемената њихове интерактивне везе. Коришћена је и приликом објашњења структуре, функције и поступака учесника у јавним окупљањима и систему обезбеђења, проактивним и реактивним мерама.

Студија случаја је коришћена приликом дескрипције одабраних примера јавних окупљања, омогућивши њихове богате описе и усмереност на организацију система обезбеђења јавног окупљања, активности, реаговања и доношење одлука у случајевима угрожавања безбедности, уочавање недостатака организације система обезбеђења и предузетим безбедносним мерама. Могућност уопштавања и поузданост појачана је применом методе вишеструког случаја.

Методом посматрања су прикупљени подаци о условима, изворима и носиоцима угрожавања безбедности јавних окупљања, поступању организатора, понашању окупљених, функционисању система обезбеђења јавног окупљања и примени безбедносних мера. Коришћено је и посредно посматрање, без учешћа и

присуства истраживача. Посматрање и преглед видео записа, снимака, фотографија окупљања, комбиновано са анализом њиховог садржаја и анализом писаних извора, омогућило је сагледавање, процену и упоређивање добијених података и обухватање ширег контекста догађаја.

Основна примена статистичког метода, као допунског у овом истраживању, била је везана за квантитативну обраду података добијених експертским интервјуом. Статистички метод је коришћен уз ограничења, условљена истраживањем претежно квалитативних садржаја.

4. КРАТАК ОПИС САДРЖАЈА ДИСЕРТАЦИЈЕ

У првом, уводном поглављу докторске дисертације (стр. 9-32) су, уз категоријално одређење фундаменталних појмова, формулисани проблем, предмет и циљеви истраживања, хипотетички оквир, методе и технике истраживања, као и очекивани резултати и научни допринос истраживања.

У другом поглављу, које носи назив Појмовни, теоријски и историјски аспекти јавних окупљања (стр. 32-114), анализирани су проблеми појмовног одређења јавних окупљања и специфичности приступа појединих наука у дефинисању појма јавних окупљања. Настојало се да се дође до прихватљивог објашњења и дефиниције појма јавно окупљање и сродних појмова. Извршена је упоредна анализа домаће законске регулативе, претходних и нових законских решења, као и анализа усаглашености прописа о јавном окупљању у Србији са међународним докуменатима који регулишу питања слободе јавног окупљања, као основног људског права прве генерације и достигнутим стандардима у овој области. Кроз историјски приказ јавних окупљања и законског уређења јавних окупљања у Србији и другим земљама, извршена је дескрипција и теоријска анализа карактеристичних случајева јавних окупљања. Кроз историјски приказ јавних окупљања, анализирани су и теорије динамичног ангажовања, управљања променама и ситуациона, као теоријски оквир примењив на организацију, доношење одлука и управљање системом обезбеђења и размотрено је место и улога безбедносног

менаџмента јавних окупљања. У оквиру овог поглавља кандидат је испитао и функционисање теорија примењивих на разумевање понашања људи на јавним окупљањима, са акцентом на психолошке теорије психологије масе и утицаја групног понашања на безбедност.

У трећем поглављу, под насловом Класификација јавних окупљања (стр. 114-165) анализирани су теоријски проблеми и различити критеријуми класификације јавних окупљања. Као најважнији, разматрани су безбедносни аспекти класификације јавних окупљања и најзначајнија подела према степену безбедносних ризика и претњи. Предложена је класификација јавних окупљања у односу на специфичности, узроке, поведе и циљеве јавних окупљања. Поред најопштије поделе јавних окупљања на мирна и немирна, предложена је и класификација према месту одржавања, динамици, циљу одржавања, затим у односу на узрок, повод и садржај окупљања и извршена је дескрипција класификованих окупљањима и размотрени њихови безбедносни аспекти и карактеристике нових појавних облика, окупљања у сајбер простору и коришћењем савремених технологија: мобилне телефоније, интернета и друштвених мрежа.

Четврто поглавље дисертације, Проблеми организације јавних окупљања, потенцијални облици и носиоци угрожавања безбедности (стр. 165-201) бави се проблемима организације јавних окупљања, улогом организатора окупљања, обавезних учесника у организацији јавних окупљања и заинтересованим субјектима. Извршена је анализа потенцијалних носилаца и облика угрожавања безбедности јавних окупљања, у првом реду организатора, учесника и заинтересованих субјеката, као најважнијих фактора у организацији окупљања и истовремено као носилаца угрожавања безбедности и њихове међусобне условљености. Извршена је дескрипција облика и начина деловања екстремних група и појединаца, са акцентом на изазивање националне, расне и верске мржње и нетрпељивости, недоличног понашања, насиља и терористичких активности, као најопасније савремене претње јавним окупљањима.

У петом поглављу, Безбедносни менаџмент јавних окупљања (стр. 201-272), анализирани су елементи безбедносног менаџмента у функцији јавних окупљања у зависности од степена организације субјеката система обезбеђења и њиховог функционисања. Анализиран је и предложен модел организације управљања јавним окупљањем у зависности од одређених нивоа, као и модел организационе структуре јавног окупљања са утврђеним зонама одговорности. Разматрано је место и улога кризног менаџмента у функцији јавних окупљања и извршена теоријска анализа кроз његове фазе: пропознавања кризне ситуације, одговор, управљање и опоравак након кризне ситуације. Извршена је упоредна анализа фаза кризног менаџмента са мерама проактивног и реактивног безбедносног менаџмента. На основу извршене анализе, теоријског и прагматичног утемељења, предложено је и објашњено постојање интерактивне везе безбедносног и кризног менаџмента и њиховог нераскидивог међусобног односа примењеног на менаџмент јавних окупљања. Анализиран је, објашњен и предложен модел система обезбеђења јавних окупљања, са предлогом законских предуслова и прецизније дефинисаним улогама и конкретним задацима учесника у организацији јавног окупљања и организацији система обезбеђења јавних окупљања.

У шестом поглављу, Закључна разматрања (стр. 272-282) на основу резултата спроведених истраживања, кандидат сумира добијене налазе, износи опште закључке и даје одговарајуће сугестије и предлоге.

На крају, у седмом поглављу, Литература (стр. 282-298), систематизован је списак референци и извора релевантних за реализацију ове дисертације.

5. ОСТВАРЕНИ РЕЗУЛТАТИ И НАУЧНИ ДОПРИНОС ДИСЕРТАЦИЈЕ

Докторска дисертација мр Зорана Мисића имала је за циљ научну дескрипцију са елементима научног објашњења појавних облика и начина угрожавања безбедности јавних окупљања. Сложеност и значај истраживане проблематике нужно су захтевали мултидисциплинарни приступ. Кандидат је, на основу јединствене

методологије, извршио анализу теоријске заснованости постављених хипотеза о безбедном менаџменту јавних окупљања.

Општа хипотеза потврђена је резултатима истраживања друге, треће и четврте целине. Кандидат истиче да резултати истраживања указују на то да су јавна окупљања историјска константа људске цивилизације и имају друштвене, политичке и психолошке димензије. Врсте јавних окупљања и однос друштва и државе према овом феномену мењали су се током историје у зависности од друштвених околности, али и од узрока, повода и циљева јавних окупљања. У организацији одржавања јавних окупљања и систему обезбеђења јавних окупљања учествује више различитих државних и недржавних субјеката. Потенцијални носиоци и облици угрожавања безбедности јавних окупљања су разноврсни и међусобно условљени.

Прва посебна хипотеза, која говори о томе да друштвено и економски развијене и политички стабилне државе поред успостављеног одговарајућег нормативно-правног оквира имају и прилично уређене системе организације и обезбеђења јавних окупљања, док у Републици Србији још увек нису у довољној мери успостављени и институционализовани ефикасни механизми омогућавања одржавања окупљања и систем њиховог обезбеђења – потврђена је резултатима истраживања из првог поглавља, као и резултатима истраживања из другог, трећег, четвртог и петог поглавља.

Прва појединачна хипотеза – тврдња да у Републици Србији нормативно-правни оквир у области јавних окупљања није у потпуности усаглашен са међународним документима и демократским стандардима – потврђена је резултатима истраживања из другог поглавља, као и резултатима истраживања из трећег, четвртог и петог поглавља.

Друга појединачна хипотеза која истиче директне или индиректне последице по безбедност појединца, групе окупљених, а у неким случајевима и на друштвену заједницу услед неадекватног планирања, организовања, координације и управљања

системом обезбеђења јавног окупљања потврђена је резултатима истраживања из другог поглавља, као и резултатима истраживања из трећег, четвртог и петог поглавља.

Друга посебна хипотеза о потреби преиспитивања и проналажења ефикаснијег модела организације и система обезбеђења са прецизније одређеним надлежностима и одговорностима појединих субјеката у савременим условима потврђена је резултатима истраживања из другог поглавља, као и резултатима истраживања из четвртог и петог поглавља.

Трећа посебна хипотеза која, поред безбедносног менаџмента, истиче место и улогу кризног менаџмента у организацији окупљања и систему обезбеђења јавних окупљања, с обзиром на то да безбедносни менаџмент не може у потпуности и ефикасно да одговори у случајевима потенцијалне кризне ситуације, потврђена је резултатима истраживања из другог поглавља, као и резултатима истраживања из четвртог и петог поглавља.

Прва појединачна хипотеза о неадекватно спроведеном безбедносном менаџменту јавних окупљања као катализатору увећања ризика или могућности настајања кризних ситуација и активирања кризног менаџмента са циљем умањења или ублажавања последица кризних ситуација потврђена је резултатима истраживања из другог поглавља, као и резултатима истраживања из четвртог и петог поглавља.

Сходно дефинисаном предмету, проблему и циљевима истраживања, научно теоријски допринос дисертације наукама безбедности се огледа у следећем:

- изабрана је комплексна област за истраживање, мултидисциплинарна и динамична по својој природи. Приказана је актуелност и значај безбедносног менаџмента јавних окупљања, чиме су употпуњена знања о феноменолошким странама посматраног проблема;
- употпуњена су теоријска сазнања и утврђена је интерактивна веза између безбедносног и кризног менаџмента, као и важност њихове комплементарне

заступљености у планирању, организовању, координацији и управљању системом обезбеђења јавних окупљања;

- дат је допринос изградњи појмовно-категоријалног апарата у вези са феноменима безбедносног и кризног менаџмента јавних окупљања;
- извршена је класификација јавних окупљања на основу дефинисаних класификационих критеријума;
- идентификовани су потенцијални облици и носиоци угрожавања безбедности јавних окупљања;
- препознати су основни организационо-безбедносни проблеми јавних окупљања;
- дефинисани су улога и задаци учесника у организацији јавних окупљања (локалне самоуправе, Министарства унутрашњих послова, приватне безбедности, хитне помоћи и ватрогасно-спасилачких служби и других субјеката);
- дефинисана су безбедносна правила и процедуре у случају инцидента и кризне ситуације;
- спроведена је анализа инцидента и кризне ситуације у функцији унапређења система обезбеђења јавног окупљања;

Тема безбедносни менаџмент јавних окупљања је актуелна како са теоријског тако и са емпиријског аспекта. Истраживана проблематика спада у ред недовољно истраживане материје, не само код нас већ и у свету.

Проблематика обрађена у овом раду, није раније обрађивана на начин на који је то кандидат учинио, чиме је дао допринос решавању актуелног и сложеног задатка. Комисија констатује да докторска дисертација кандидата мр Зорана Мисића представља значајан допринос научном сазнању у области наука безбедности.

6. ЗАКЉУЧАК И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Комисија констатује да је кандидат мр Зоран Мисић испунио све формалне услове за одбрану докторске дисертације на Факултету безбедности, као и да . На основу увида у завршену докторску дисертацију кандидата мр Зорана Мисића “Безбедносни менаџмент јавних окупљања“, Комисија констатује да је кандидат успешно обрадио постављену тему. На основу анализе и критичке оцене докторске дисертације, Комисија је једногласно закључила:

1. Кандидат је објавио два рада у категоризованим часописима и то у часпису Безбедност (М53) и Годишњаку Факултета безбедности (М53) и тиме испунио формалне услове за одбрану докторске дисертације.
2. Докторска дисертација ”Безбедносни менаџмент јавних окупљања“, кандидата мр Зорана Мисића је урађена у складу са одобреном пријавом на коју је сагласност дало Наставно научно веће Факултета безбедности и Стручно веће Универзитета у Београду. Предмет пријављене докторске дисертације је друштвено и научно релевантан.
3. Дисертација по свом садржају, методолошком приступу, добијеним резултатима и предложеним мерама представља свестрану, комплексну и критичку анализу безбедносног менаџмента јавних окупљања. Кандидат полази од актуелних теоријских сазнања у области наука о безбедности, постављајући утемељене и истраживачки плодне хипотезе, које је на методолошки коректан начин испитао, дајући допринос проширивању фонда теоријског знања.
4. Поред научно теоријског, дисертација има и друштвено практични допринос, будући да су изведени теоријски оквир и резултати емпиријског истраживања од значаја за операционализацију практичних мера и активности безбедносног менаџмента и на даљем унапређењу система обезбеђења јавних окупљања као битног сегмента система безбедности у Републици Србији.

5. На основу укупне анализе текста дисертације, кроз јасан и прегледан ток излагања изложен је низ релевантних научних и стручних информација које су систематизоване, уопштене и повезане у компактну целину, као основа за будућа истраживања. Комисија једногласно оцењује да докторска дисертација кандидата мр Зорана Мисића представља оригинално и вредно дело настало као резултат самосталног истраживачког рада.

На основу свега изложеног, имајући у виду квалитет, значај, добијене резултате и остварени научни допринос, Комисија даје позитивну оцену докторске дисертације и Наставно-научном већу Факултета безбедности Универзитета у Београду

ПРЕДЛАЖЕ

да прихвати позитивну оцену докторске дисертације кандидата мр Зорана Мисића, под насловом “Безбедносни менаџмент јавних окупљања“ и одобри јавну одбрану.

У Београду, 14. јул 2017.

КОМИСИЈА

- 1. др Зоран Драгишић, редовни професор**
- 2. др Зоран Кековић, редовни професор**
- 3. др Љубомир Стајић, редовни професор**